यस्याष्टगुणमैश्वर्य्यं ददौ प्रीतः प्रजापतिः । प्रजापतीनां साध्यानां विदशानाञ्च शाश्वतः ।
स्तूयमानः स्तवैः शुभ्रैः सूतमागधवन्दिभिः । ऋषिभिश्च महाभागैर्व्वेदवेदाङ्गपारगैः ।
संविधानमथाज्ञाप्य द्वारकायां महाभुजः । गमनाय मतिञ्चक्रे वासुदेवः प्रतापवान् । १०४९
आस्थितो गरुडं देवस्तस्य चानु हलायुधः । पृष्ठतोऽपि बलस्याथ प्रद्युम्नः शत्रुकर्षणः ।
जय बाणं महाबाहो ये चास्यानुचरा रणे । न हि ते प्रमुखे स्थातुं कश्चिच्छक्तो महामृधे ।
प्रसादात्ते ध्रुवा लक्ष्मीर्व्विजयश्च पराक्रमे । विजेष्यसे रणे शत्रून् दैत्येन्द्रं सहसैनिकं ।
सिद्धचारणसंघानां महर्षीणाञ्च सर्व्वशः । शृण्वन् वाचोऽन्तरीक्षस्थाः प्रययौ केशवो रणे ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि ऊनाशीत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १७९ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तूर्य्यनिनादैश्च शङ्खानाञ्च महास्वनैः । वन्दिमागधसूतानां स्तवैश्चापि सहस्रशः । १०४९५
शत्रून्मुखैर्जयाशीर्भिः स्तूयमानोऽथ मानवैः । बभार रूपं सोमार्कशक्राणां सदृशं तदा ।
अतीव शुशुभे रूपं व्योम तस्योत्पतिष्यतः । वैनतेयस्य भद्रं ते वृंहितं हरितेजसा ।
अथाष्टबाहुः कृष्णस्तु पर्व्वताकारसन्निभः । बिबभौ पुण्डरीकाक्षो विकाङ्क्षन् बाणसंक्षयं ।
असिचक्रगदाबाणा दक्षिणं पार्श्वमास्थिताः । चर्म्म शार्ङ्गं तथा वज्रं शङ्खश्चैवास्य वामतः ।
शीर्षाणान्तु सहस्रञ्च विहितं शार्ङ्गधन्वना । सहस्रञ्चापि कायानां वहन् सङ्कर्षणस्तदा । १०४४०
श्वेतप्रहरणोऽदृश्यः कैलास इव शृङ्गवान् । आस्थितो गरुडं राम उद्यन्निव निशाकरः ।
सनत्कुमारस्य वपुः प्रादुरासीन्महात्मनः । प्रद्युम्नस्य महाबाहोः संग्रामे विक्रमिष्यतः ।
स पक्षबलविक्षेपैर्व्विधुन्वन् पर्व्वतान् बहून् । जगाम मार्गं बलवान् वातस्य प्रतिषेधयन् ।
अथ वायोरतिगतिमास्थाय गरुडस्तदा । सिद्धचारणसंघानां सुखं मार्गमवातरत् ।
अथ रामोऽब्रवीद्वाक्यं कृष्णमप्रतिमं रणे । स्वाभिः प्रभाभिर्हीनाः स्म कृष्ण कस्मादपूर्व्ववत् । १०४४५
सर्व्वे कनकवर्णाभाः संवृत्ताः स्म न संशयः । किमिदं ब्रूहि नस्तत्त्वं किं मेरोः पार्श्वगा वयं ।
॥ भगवानुवाच ॥ मन्ये बाणस्य नगरमभ्यासस्थमरिन्दम । रक्षार्थं तस्य निर्यातो वह्निरेष स्थितो ज्वलन् ।
अग्नेराहवनीयस्य प्रभया स्मः समाहताः । तेन नो वर्णवैरूप्यमिदं जातं हलायुध ।
॥ राम उवाच ॥ यदि स्मः सन्निकर्षस्था यदि निष्प्रभतां गताः । तद्विधत्स्व स्वयं बुद्ध्या यदत्रानन्तरं हितं ।
॥ कृष्ण उवाच ॥ कुरुष्व वैनतेय त्वं यन्नः कार्य्यमनन्तरं । त्वया विधाने विहिते करिष्याम्यहमुत्तरं । १०४५०
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतत् श्रुत्वा तु गरुडो वासुदेवस्य भाषितं । चक्रे मुखसहस्रं हि कामरूपी महाबलः ।
गङ्गामुपागमत्तूर्णं वैनतेयस्ततो बली । आसृत्याकाशगङ्गायामापीय सलिलं बहु ।
प्रववर्षोपरि गतो वैनतेयः प्रतापवान् । तेनाग्निं शमयामास बुद्धिमान् विनतात्मजः ।
अग्निराहवनीयस्तु ततः शान्तिमुपागमत् । तं दृष्ट्वाहवनीयन्तु शान्तमाकाशगङ्गया ।
परमं विस्मयं गत्वा सुपर्णो वाक्यमब्रवीत् । अहो वीर्य्यमयाग्नेस्तु योऽदहद्युगसंक्षये । १०४५५
तदेव वर्णवैरूप्यं चक्रे कृष्णस्य धीमतः । त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्य्याप्ता इति मे मतिः ।